

що дозволяє використовувати іноземним конкурентам різного роду суперечності, аби позбавити права розвитку вітчизняних контрагентів на міжнародному рівні. Сьогодні Україна не використовує всіх своїх конкурентних переваг, оскільки економічний сектор є неефективним. Натомість наші конкуренти широко використовують це задля всебічного розвитку їхніх структур, що дозволяє їм залучати нових вигідних інвесторів, залучаючи нашу наукову еліту та інновації.

Тому пріоритетом має бути наближення вітчизняної економіки до економіки провідних країн світ шляхом активізації інноваційного процесу, збільшення стимулів до роботи, вдосконалення інвестиційного клімату, адаптація законодавства до сучасних економічних умов, всебічна підтримка розвитку банківських корпорацій та підприємництва в цілому.

Використана література:

1. Богма С. Д. Консолідаційні процеси в банківській системі України / С. Д. Богма // Вісник Української академії банківської справи. - 2013. - № 2. - С. 47-54. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VUABS_2013_2_12.
2. Добрик Л.О. Фінансова безпека банку як основа його стійкості / Л. О. Добрик, Г. В. Запорожець. // Ефективна економіка. - 2014. - № 6. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2014_6_27
3. Жигалкевич Ж.М. Актуальність інтеграції взаємодіючих виробництв / Ж. М. Жигалкевич // Економічний вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут". - 2015. - № 12. - С. 273-279. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evntukpi_2015_12_41
4. Конституція України [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – с. 141. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>
5. Ткачук Н.М. Консолідація банків як фактор розвитку інтеграційної економіки / Н.М. Ткачук // Проблеми системного підходу в економіці. – 2019. – № 6(74). – С.81-82 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://doi.org/10.32782/2520-2200/2019-6-58>
6. Фінансова безпека банківської діяльності: навчальний посібник для самостійного вивчення дисципліни “Безпека банків” / [уклад. С. М. Побережний, О. Л. Пластун, Т. М. Болгар]; Державний вищий навчальний заклад “Українська академія банківської справи Національного банку України”. – Суми : ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2010. – 112 с

Полінкевич О., д.е.н., проф.

Петріні В., студент 6 курсу

Східноєвропейський національний університет

ім. Лесі Українки

м. Луцьк, Україна

ІНСТРУМЕНТИ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Рушійною силою випереджального економічного зростання є стимулювання інноваційного потенціалу. Воно відбувається у різних країнах із використанням методів та інструментів, які є відмінними один від одного або спільними. Відповідно до цього виникає необхідність узагальнення та систематизації

досліджень щодо особливостей використання інструментів стимулювання інноваційного потенціалу підприємств.

Проблемами інструментів стимулювання інноваційного потенціалу займалися вчені та дослідники, серед яких: І.П. Андрушків, Н. Чухрай, В.М. Геєць тощо. У їхніх роботах висвітлені основні інструменти стимулювання інноваційної діяльності, проте не визначені найпоширеніші та найефективніші, які можна використовувати у практичній діяльності підприємств в Україні.

Метою роботи є групування інструментів стимулювання інноваційного потенціалу, які використовуються у практичній діяльності підприємств із використанням світового досвіду.

Для стимулювання інноваційної діяльності використовують різні методи та інструменти. Згрупуємо інструменти стимулювання інноваційного потенціалу в різних країнах (табл. 1).

Найважливішими інструментами, які використовують європейські країни для сприяння інноваційній діяльності підприємств є: безпосереднє співфінансування інноваційних інвестицій, створення науково-технічних парків, науково-дослідних установ, центрів трансферу технологій, спрощення адміністративних процедур, податкові пільги, створення технологічних парків тощо.

Підприємства на Україні використовують досвід економічно розвинених країн, проте він є обмеженим через такі фактори:

- 1) нестабільна політико-економічна ситуація в країні;
- 2) недостатньо сформована корпоративна культура персоналу;
- 3) обмежена можливість державної підтримки інноваційних підприємств.

Найбільш ефективними інструментами стимулювання інноваційного потенціалу підприємств є:

- 1) інвестиційний податковий кредит для технологічного оновлення;
- 2) мережа технопарків та технополісів;
- 3) венчурне фінансування;
- 4) інвестування новітніх розробок зарубіжними стейкхолдерами.

5) банк даних щодо інноваційних проектів та розробок за видами економічної діяльності, наявністю готової продукції чи надання послуг на інноваційній основі;

6) співфінансування науково-дослідницьких лабораторій у закладах вищої освіти та науково-дослідних установах, які займаються вирішенням суспільно важливих проблем.

Таблиця 1

Інструменти стимулювання інноваційного потенціалу в країнах*

Країна	Форма стимулювання
Франція, Іспанія, Німеччина	Пряма
Фінляндія	Опосередкована через субсидії для підприємств, які впроваджують інновації
ЄС, Австрії	Державно-приватне партнерство у сфері інновацій, Kplus/Kind-Knet (зв'язків між промисловим сектором та наукою)
Мальта	Венчурний капітал, фінансова допомога, а також програми, які заохочують

	управління інноваціями серед підприємств
Росія	Бюджетні гарантії (субсидії) підприємствам за пріоритетними напрямками інноваційної діяльності, розроблення та проектування нових зразків інноваційної промислової продукції, компенсації витрат на патентування за кордоном; розробки та реалізації державними корпораціями і компаніями з державною участю корпоративних програм інноваційного розвитку; установлення пільгового перехідного періоду зі зростання навантаження на фонд оплати праці для окремих категорій інноваційних підприємств; посилення державної підтримки створення малого інноваційного бізнесу через додаткову капіталізацію Фонду сприяння розвитку малих форм підприємств у науково-технічній сфері.

* узагальнено автором за [1; 2; 4]

Наприклад, компанія Модерн-Експо користується послугами OMNISC, яка є міжнародною технологічною групою, яка займається розробкою та впровадженням інновацій для компаній, що працюють з роздрібом та логістикою. Основними джерелами фінансування є власні та кредитні кошти. Також компанія проводить спільні конференції та форуми, в межах яких обмінюється власним досвідом щодо стимулювання інноваційного потенціалу, зокрема: Modern Retail Forum, LEAN-конференцію [3].

Отже, практика діяльності вітчизняних підприємств засвідчує, що варто використовувати інструменти стимулювання інноваційного потенціалу, які стосуються власних джерел фінансування та залучення інвестицій з-за кордону.

Використана література:

1. Андрушків І.П. Закордонний досвід стимулювання інноваційної діяльності та можливість його застосування в Україні. Науковий вісник НЛТУ України. 2015. Вип. 25.2. С. 167–173.
2. Інноваційна Україна 2020 : національна доповідь / за заг. ред.В.М. Гей ця та ін. ; НАН України. К., 2015. 336 с.
3. Інновації року в ритейлі. URL: <https://www.modern-expo.com/uk/news/press/innovatsiya-roku-v-riteyli-222.html> (дата звернення 20.10.2019).
4. Стратегії та технології інноваційного розвитку корпорацій : монографія / за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. О. М. Полінкевич. Луцьк : Вежа-Друк, 2018. 416 с.

Рожко Н., к.е.н., доц.
Тернопільський національний технічний
університет ім.І.Пулюя,
м.Тернопіль, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЦІННОСТІ ТОВАРУ НА РИНКУ ОВОЧІВ ТА ФРУКТІВ

Вступ

Споживча цінність товару і її формування часто розглядаються в якості основного джерела, на якому ґрунтується конкурентна перевага. Створюючи споживчу цінність, слід розкрити три основних елементи: споживчу цінність, яку компанія може дати клієнтам (цінність, яку отримують клієнти); цінність, яку